

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 427/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Smart trade concept доо Нови Сад, чији је пуномоћник Петар Јанковић, адвокат у ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат у ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Ваљеву и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1414/18 од 21.05.2019. године **НАДЛЕЖАН** је Виши суд у Ваљеву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1414/18 од 21.05.2019. године обавезане су тужене да тужиоцу на име накнаде материјалне штете плате износ од 245.507,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.03.2015. године па до исплате, као и да тужена АА на име трошкова парничног поступка тужиоцу плати износ од 86.420,00 динара, а солидарно са туженом ББ износ од 6.000,00 динара.

Предмет је након изјављене жалбе тужене АА достављен Вишем суду у Ваљеву који се решењем Гж 495/19 од 04.07.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене АА, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1414/18 од 21.05.2019. године и списе предмета уступио Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 6376/19 од 17.09.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је закључио да је за поступање у овом предмету надлежан Виши суд у Ваљеву.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности. Према одредби члана 24. Закона апелациони суд

одлучује о жалбама на одлуке виших судова (тачка 1) и на пресуде основних судова у грађанским споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (тачка 3).

Према одредби члана 468 став 1. Закона о парничном поступку, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Став 4. истог члана прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По одредби члана 469. Закона о парничном поступку не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радног односа и спорови због сметања државине.

Према стању у списима, тужене су биле у радном односу код тужиоца у периоду од 01.05.2014. године до 19.03.2015. године, када им је на основу споразума престао радни однос. Редовним и ванредним пописом од 02.01.2015. године и 08.03.2015. године утврђен је мањак у малопродајном објекту тужиоца у ...у коме су тужене биле запослене, у износу од 457.333,50 динара. Тужба је поднета 29.12.2017. године. Предмет тужбеног захтева је накнада штете по утврђеном мањку. Током поступка тужилац је изјавио да је тужена ББ измирила део дуга у износу од 166.200,00 динара, због чега је коначно определио тужбени захтев на износ од 245.507,00 динара.

Како се у конкретној парници не решава спор из радних односа, јер тужене нису у радном односу код тужиоца, па се не одлучује о њиховим правима, обавезама или одговорностима као запослених у односу на послодавца, то се не ради о радном спору из члана 436. Закона о парничном поступку, без таквог субјективног елемента који би спор чинио радним спором. Како се ради о потраживању у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, првостепена одлука је донета у спору мале вредности према члану 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Према томе, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова и члана 4. тачка 2. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 101/13) за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1414/18 од 21.05.2019. године ставрно и месно је надлежан Виши суд у Ваљеву.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

